

Am.
1759
LUMEN PERPETUUM

Maternæ Pietatis Oleo

animatum,

Ad sepulchralem Urnam

Defunctorum Dominorum Sodalium

Almæ Sodalitatis Latinæ Majoris

SUB TITULO

BEATISSIMÆ VIRGINIS
M A R I Æ

Ab Arch-Angelo salutatæ,

In Cæsareo & Academico Societatis JESU Collegio
Pragæ ad S. Clementem erectæ, & confirmatæ,

In Anniversaria Exequiarum luce, funebri dictione
appensum

A

REVERENDO, ac DOCTISSIMO PATRE

P. HENRICO GOTTWALDT

Societatis JESU, AA. LL. & Philosophiæ Doctore, in Alma
Cæsarea, Regiâque Universitate Carolo-Ferdinandea Pragensi
Ethices Professore Regio, Publico, ac Ordinario.

Anno à Partu Virginis 1718. Mense

Die

PRAGÆ, typis Univerf. Carolo-Ferdin. in Coll. Soc. JESU ad S. Clementem.

Honori ac Venerationi
ILLUSTRISSIMI
DOMINI DOMINI
FRANCISCI
JOSEPHI
SAC. ROM. IMPERII COMITIS
CZERNIN
DE
CHUDENITZ,

Hæreditarii Domini in Chudenitz, Wostraschin,
Schwihau, Srbitz, Choczomiffel, Kanitz, Dobrzikau, Peters-
burg, Rabenstein, Gieshibel, Neüdeck, Schönhoff, Sedtschitz, Milt-
schowes, Tschernitz, Flehau, Costenblath, Wynarz, Cosmonos, Kost,
Welchow, Mitrowitz, Neühaus, & Platz in Bohemia, nec non
Schmidberg in Silesia.

DOMUUM NEÜHAUS & CHUDENITZ
GUBERNATORIS,

Sacrae Cæsareæ, Reqiæque Majestatis

CAMERARII,

Et

Hæreditarii in Regno Bohemiæ

PINCERNÆ.

ILLUSTRISIME DOMINE DOMINE SACRI ROMANI IMPERII COMES.

*Ecundo omine ad Gentilitios Illustrissima Domus Tue Campos, ceu amœnissimos Elysios properant Devota Sodalium Defunctorum Umbra, in albetibus fluviis Tuis caliginis mortualis atrorem emaculatura, & lucem haustura. Tametsi & ipsa multo Virtutum Partheniarum lumine illustres, non obscurare, sed per Te clarius gestiunt refulgere. Non est proinde, quod succenseas, Illustrissimo Nobilissimarum Virtutum Tuarum fulgori Umbras has affundi, quæ si vel domestica luce deficerent, illustres sunt, dum Tue sunt. Adeo etiam borrentes tenebris umbræ innubes splendores Tuos obscurare nequeunt, qui mox in florida ætatis Aurora plenissimum lucis circumfers meridiem, ut quaslibet fulgore Tuo reddas exiguas jam Sol altissimus umbras. * Terras externas peragrasti, populos lustrasti, & virtutes omnium collegisti, quibus in horizonte Patrio clarius refulgeres. Hinc est, quod ne-*

* Ovidius 3. Metam.

mo non meram in Te gratiam, quam spiras, admiretur, nemo non virtutum avitarum jubar, quod pulcherrimè diffundis, suspiciat. Ipsi adeò Romanæ Aquilæ suam in Te aciem desigere placuit, cùm in Jovis Czechici Ganymedem clementissimè sustulit, & clavim auream concedidit, ut eâ secuturis honoribus, quos in auge olim constitutos boni omnes ex luce tanta præstigiunt, fores reserares. Quidni igitur fulgidissimos Elysios Tuos petant per regionem umbræ mortis peregrinæ Defunctorum Sodalium illustres Umbræ, ut in fulgoris Tui Societatem admissæ lucis regiam clariores ingrediantur? Et verò spondere hanc illis lucis Tuæ gratiam nuperrimè visus es, cùm Nomen Illustrissimum Albo nostro inferere voluisti. Spondent exempla clarissima Partheniæ pietatis, quam Tecum adolevisse vidimus, cùm tenerioribus adhuc annis pulcherrima ejusdem exhibuisti specimina jam tum avitis Virtutibus simillimus. Patere proinde devotas Umbras in Gentilitiis Elysiis Tuis meridiari, nec ambige futurum, ut Illis in regione lucis æternæ deliciantibus, fulgores Tuos ad augen properantes sequantur magnis passibus pedisequæ bonorum umbræ, quæ & ipsæ postquam seræ Posteritati diu fulserint in terris, in splendores æternos olim adulescant.*

ILLUSTRISSIMÆ DOMINATIONI TUÆ

ADDICTISSIMA SODALITAS
Latina Major B. V. ab Arch - Angelo salutatz.

* Vellej. de Scip. Æmil. l. 1.

ORATIO.

Superstitionis ream propemodum Te agerem Alma Sodalitas Major, quod Basilicæ hujus concolores luci parietes atra peristromatum nocte induis, ut tremulis funalium nitedulis obscurè illustres: diurnum solis serenum funesto tenebrarum velo obumbras, ut scintillantibus lampadum stellulis lucem accendas: Phœbum expungis, ut noctilucis cercorum asteriscis lumen addas. Quid hic sibi pene ad superstitionem devotus luminarium apparatus? an avitam religionem pertæsa ad veterum Ethnicorum ritus parentaturum reflectis animum, ut exanimis Mariani Corporis membris justa persolvas cremando in cineres? an Phœbum Persis quondam adoratum excludis, ut igni Tuo divinos in templis honores tribuas cum Chaldæis, & Ægyptiis? an denique in Vestalem Virginem abire paras, ut ignis perpetui custodiæ Te addicas, ad deducendas Tuorum Umbras in lucis æternæ Elysium? Sanè hæc luminum pompa eas ingenio meo offundit tenebras, ut men-

tem Tuam dispicere nequeam. Quiescunt jam placidissime à laboribus suis appositæ in monumentis Sodalium defunctorum exuvix , & cur easdem superstitionis ad pyram efferens quiete interdicas, quæ requiem æternam precatura hic ades? Non est, quòd in mnemosynon tibi ambias pretiosos eorum cineres, qui pretiosissimarum virtutum Te scripserunt hæredem. Procul, cùm vitali luce fruerentur, abhorrebant vel ab umbra superstitionis, uni Patri lumen, & *Aurora veri Solis* (a) Mariæ jurejurando sacratæ Umbræ, & cur fatuis Ægyptiorum ignibus eas à morte obfusces, quæ lucem perpetuam aut gratulatura, aut exoratura huc congregata es? Nihil opus est à deliro errorum busto lucem affingere iis, qui sincera pietatis exemplis ad veram patriam Tibi facem prætulērunt. Devoti Tuorum Manes per regionem umbræ mortis peregrini Manu ductricem nacti sunt *Mulierem amictam sole*, (b) *lumen orbis inextinguibile*; (c) & cur Vestalium flammæ, utut virgines, tamen idololatriæ fuligine aterrimas eis præferens, offundas caliginem, dum per Mariam habes viam plùs quàm lacteam, qua veræ lucis filios deducas ad Patriam? Non indigent emendicato à tenebris lumine, qui hac Heroum galaxiâ in lucis perpetuæ regiam invehuntur.

Sed enim quid ego in hoc luminarium aprico usq; adeò mente cæcutio, ut superstitionis tenebras Tibi appingam Alma Sodalitas, cui nihil antiquius, quàm antiquæ religionis zelus nunquam veterascens? quæ hyperdulicæ pietatis flammis perpetuò ardes, nunquam non luces? Nè succense, obsecro, immerso nativis tenebris Oratori: noctuæ vitium est, non solis, quòd caligine laboret in meridie. Nubilum meum lumine Tuo absterge, ut ex ingenii nocte emergam ad videndum. Et verò diluculante gratiâ Tuâ, jamjam lux quædam parentalis pietatis Tuæ animo meo oboritur, dum funebrem istam inferiarum noctem oculis rursus perlustro,

(a) Bonav.
in Litan.

(b) Apoc. 12.
(c) Cyril.
hom. 6.

stro, & cumulosos ignibus ignes Tuos in luctuoso pegmate
circumspecto. Ades, nī fallor, ut Sodalium defunctorum
Manibus familiari Ecclesiæ voto bene preceris : *Requiem*
æternam dona eis Domine, & lux perpetua luceat eis. Indè
pietatis Tux oleum destillas in æternaturæ quietis tranquil-
litate, & ignes animas in lucis beatæ perennitatem; an
fortassis avitæ memor consuetudinis, quæ post solis ab ho-
rizonte discessum illato in conclavia lumine lucem perpetuam
præsentibus comprecatur. Si irà: laudo consilium,
& germanæ plena pietatis probo vota. Novisti videlicet
lucis diurnæ expertem perennitatis inconstantiam, quæ
quoties ad creaturarum gaudium mundo accenditur, toties
paucarum horarum decursu cum naturæ totius luctum in-
duentis compassione rursus extinguitur. Solem igitur de-
dignaris in his inferiis, ut parentalis pietatis Tux flammæ
Partheniis Manibus in hac nigrescentium parietum nocte
accendas in lucem perpetuam. Quamvis quæ Tibi in Ma-
trem piissimam filialis est observantia, nocturna hæc illumi-
natio non tam pietatem Tuam, quàm *perpetua lucis Auroram* (d) Bonav.
(d) Mariam adumbrat, quæ quemadmodum involuto te- in Litan.
nebris orbi lucem æternam genuit, ita quos adoptat, lucis
hæredes constituit, oberrantibus in hac vitæ nocte gratiæ
lumen præfert, & Maternæ pietatis oleo identidem animat
Olive speciosa, (e) donec posito mortalis corporis opaco per (e) Eccli:
umbram mortis securè deducat in regionem lucis ac pacis, 24.
in lumen gloriæ perpetuum. Igitur luminosa pietas Tua
jubet Oratorem præficum lumen perpetuum Maternæ Pie-
tatis oleo animatum ad sepulchralem defunctorum Sodalium
urnam devotè appendere. Bene habet: parco jubenti,
indè etiam promptius, quòd piissimi ignes Tui spondeant
Oratori frigido vitam, obscuro lucem.

Lux oculorum delictum, universi gaudium, derivatæ in
orbem sempiternæ bonitatis stilla princeps, primum in
creaturis

(f) Gen. I.

creaturis cunctis divini oculi illicium, quam primò omni-
um *vidit DEUS, quòd esset bona.* (f) Pulchritudinis totius
arbitra, cælestis munificentia ministra, mundi vita, jam in-
dè à primis incunabulis, communi creaturarum omnium
suffragio audire & meruit, & debuit. Illa etenim universi
oculos in pulchram sui pellicit admirationem; illa, qui-
bus dulcissimè orbis innatat, communicata increata boni-
tatis fluentia creaturis exhibet; illa pictam artifice Numi-
nis dextera naturæ venustatem gratiosè illustrat; illa fide-
rum nuncia virtutem eorum operatricem in inferioris
mundi desert incrementa; illa denique orbem universum,
qui tetrica tenebrarum illuvie veluti extinguitur, amœno
sui exortu ad vitæ gaudium regenerat. Hinc illa omnium
gentium in ignem lucis Parentem studia: aras & delubra
ei moliuntur Chaldæi: felicitatis omen Regibus suis præ-
ferunt Persæ: in cryptis subterraneis ceu sanctuariis custo-
diunt Ægyptii: æternitatem per Vestales suas eidem nun-
dinantur Romani: cœli unius partum omnis veneratur An-
tiquitas, quem Prometheus gressu clandestino astra subiens
primus in terras detulerit, ut informia hominum simulacra
spiritu destituta animaret ad vitam. Tametsi quid fâbulas
cano, & vetustate sua sordidas gentium superstitiones reci-
to? Illustriora sunt lucis incunabula, quàm ut obscuris my-
thologia fasciis illigentur. Non priùs seipsum orbis aspe-
xit, quàm lucem, cujus favore irradiata telluris & abyssi fa-
cies, nativis tenebris cæcutiens, jucundissimè serenare cæ-
pit oculum ad intuendum cum gaudio Omnipotentia crea-
tricis prodigia.

Et verò voluptatis Elysium, deliciarum Patria, amœnita-
tis regia erat mundus, quàm diu in deliciis reputabatur lu-
cis serenitas; ast ubi primùm homo, paradisi voluptatis,
terrarumque Dominus, jucunditatis hujus impatiens, com-
municato cum Principe tenebrarum consilio lucem fugit;

in me-

in medio ligni paradisi (g) latibula inquirens à facie Domini, (g) Gen. 3.
 extemplo velut obstructo omni gaudiorum fonte, ærum-
 næ, dolorisque multiplicati super terram; & quæ prius
 multiplici florum germine non nisi innocentem halabat
 suavitatem, nunc sentibus & tribulis horrida in ærumno-
 sissimum homini migravit laboris, dolorisque theatrum.
 O! tetram humanæ felicitatis metamorphosim! quomodo
 per unum cum luce divortium mutatus est color optimus,
 & jucundissima mundi orientis dies in luctuosam miseria-
 rum noctem degeneravit! Injuriosum ditioni tuæ fœdus
 cum Lucifero, lethifero tenebrione pactus es adversus lu-
 cem generis nostri Proto-Parens Adam, ut exturbato se-
 renissimo felicitatis die, tetrerrimum ærumnarum chaos
 inveheres lugubris hesperugo, & terra, quæ tenebris undi-
 que oberrantibus antehac inanis & vacua, lucis favore in
 amœnissimum deliciarum omnium effloruerat paradisum,
 adamatis rursus tenebris in asperissimum maledictionis ste-
 rilesceret senticetum. Sensit (proh dolor!) aculeos hæredi-
 tarias inter cimmerias huic spinarum labyrintho inerrans
 flebilis Posteritas, dum undique faucibus non nisi infamia lu-
 cifugarum stigmata, indecora tulit vulnera, per quæ subin-
 de ceu patefactas sibi januas mors ipsa utut cæca invenit
 aditum, & modicam, quæ superabat, vitalis lucis scintillam
 penitus exturbavit. O! luctuosum cum lucē dissidium!
 quàm decumani luctus miseram Adæ Posteritatem consti-
 tuisti hæredem! Quocunque hac in caligine timidum conji-
 ceret oculum, occurrebant *terribiles visu formæ, lethumque,* (h) Virg. 6.
laborque: (h) errabant undique timida mortis exordia, de- Ænei.
 ploranda vitæ larva: mors locis omnibus obvia etiam in
 animas tyrannico grassabatur imperio, transeunte in Poste-
 ros maledicto Parentis, *in quo omnes peccaverunt.* (i) Quid (i) Rom. 5.
 in hoc funesto lucis exilio, miseranda vitæ & gaudiorum
 strage, ageret oculus videndi facultate orbatus? alterum

duntaxat munus supererat, ut lacrymis dolori suo pararet
(k) Ovid. 4. levamen; si tamen *est quadam flere voluptas*, (k) & non po-
Trist. tiùs vehemens luctùs consummati argumentum. Ità vi-
delicet jam tum lugubrem Tobix nœniam intonuit orbis:

(l) Tob. 1. *Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cœli non video.* (l) O! diram tenebrarum tyrannidem! quous-
que tristissima lucis palpebra erranti mundo velabis ocu-
lum? quousque mœstissima tumulata amœnitatis præfica-
lessum canes habitantibus in umbra mortis Adæ Posteris?
sed conclamatum est: nullum natura providit pharmacum,
quo à privatione tam calamitosâ regressus pararetur ad ha-
bitum.

Nè tamen nihil ageret tanto in discrimine humana in-
dustria, desperato naturæ auxilio opem ab arte flagitavit, &
quæ olim à Patre luminum fœcundissimè irrorata in pleno
vitæ meridie apricabatur, tenuem nunc lucis bracteam men-
dicavit ab igne, quam abeuntibus in regionem umbræ mor-
tis aut ducem adjungeret, aut comitem. Quot improbi
conatus, ut vel obscuræ lampadi adstrueret immortalita-
tem! quibus equuleis, aut seipsa torserunt mortalium in-
genia, aut asbestum, & amiantum fatigârunt, ut chymico
examine pauculas olei stillulas extorquerent, sempiterno
lumini, quantulocunque demum, in nutrimentum cessuras!
Et verò non penitus oleum amisisse, & operam lusisse vi-
deri poterant: testes invoco subterraneos Ægypti specus,
qui ad illata suorum ossa plurium seculorum lumine obscu-
rè refulserunt; (m) testem enecti à Turno Pallantis tumu-
rum in Oe- lum, quem reperta subinde ad Tyberim lucerna igne per-
dip. petuo illustris bis mille & ampliùs annos ad prodigium il-
(n) Volater. lustravit; (n) testem denique Tulliolarum loculum perpetua se-
apud Kirch. ptemdecim propè seculorum lampade coruscantem. (o)
(o) Panci- Quanquam quis concolores tenebris humani ingenii partus
rol. æterni luminis bajulos suspiciat, quorum tenue lucis respi-
rium

rium in nativam caliginem dudum expiravit? quis errantibus in umbra mortis fidelibus Adæ Posteris erraticas hujusmodi lampyrides præferat, quæ superstitionis tenebris obfurent potius, quàm ad lucis æternæ Patriam præluceant?

Procul hinc, procul este profani! fortunatior Orthodoxa pietas ad sepulchrales suorum urnas lumen accendit, non ut in regionem pacis supersticiosè illustret, sed, quod vovet, lumen perpetuum. piè adumbret, cujus nuper felices radii perstrinxerunt oculum Adæ tenebris illacrymantem, cum obumbrante signum Virginis Divino Igne *lux orta est justo, & rectis corde letitia.* (p) Laudo Orthodoxam (p) Psal. 96. pietatem, illustribus applaudo novæ lucis genethliis: diffuite jam in auri pigmentum sidera, in gemmeam exundate sepiam æquora, pretiosos pennis latices instillate Pactoli, ut illustrissimus novæ lucis natalis illustri pariter consignetur caractere. Dies præ cunctis albo dignissima lapillo, quæ hæreditariis Paternæ prævaricationis tenebris amœnissimam luminis gratiam superinduxit, quàmque pactum olim Proto-Parentem inter, & coloratum mendace luciferi fuco serpentem fœdus invexit noctem, eam Phosphoro lucis Angelo felicissimè dispescuit. Prorumpere in jubilos orbis Mariane, fractos in lacrymas oculos serena: tuis tripudiis lumen perennaturum nascitur, quod *Olive speciosa in campis* primævæ innocentiae semper florida, originariæ caliginis fœticeto nunquam implantata piissimè animat, dum delatum in Ave Angelico Ignem Divinum succo suo vitali, quem humilis Ancillæ nomen expressit, feliciter concipit, & Materna pietate nutrit, ut asbesto felicior anhelantibus lucem Adæ Posteris, iis præ cæteris, quos inter Calvarii tenebras cum Joanne gratiosè adoptavit in filios, lumen perpetuum præferat. Vobis jam præana acclamo Umbræ Partheniæ, quibus Mariana Olea, & in medelam vulnerum hæreditarias inter caligines acceptorum, & in splendoris in-

occidui nutrimentum destillavit oleum , quò tenebrarum
fato nunquam involvenda sidera fulgeatis in perpetuas æ-
ternitates. Fuerit commentum, quòd Olivæ frondem co-
lumbæ ministerio arcæ illatam nulla ignis edacitas aut ab-
sumere , aut commolere valuerit in cineres ; Partheniis
Manibus gaudiosissima est historia: Marianæ Olivæ succum
vitalem *Divini partus Ignis non combussit.* (q) Sit DEUS no-
ster ignis consumens: temperante æstum Divinæ Columbæ
umbrâ speciosa pacis Olea ardet perennis. Oleam manibus
virgineis consitam uberius proficere fabula sit, an veritas:
Olivæ hæc Virginea sterile vepretum, quo originarias inter
tenebras lugubrè mundus inhorruit, admirabili lumine suo
in uberrimum gratiarum convertit paradisum, è quo sub-
inde Joanneos Affeclas post tenebras sperantes lucem, mor-
te non gustata, in regionem lucis, ac pacis æternæ securè de-
duceret.

(q) Procl.
hom. de Na-
tiv.

Perora jam pro piis tuorum Manibus Alma Sodalitas: *Il-
luminare his, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, ad
dirigendos pedes eorum in viam pacis.* (r) Audiet Mariæ cha-
ritas, & oblato vitali succo ornabit lampadem, qua instructi
Clientes Virginei admittantur in cænaculum nuptiarum
Agni, ubi nox ultrà non erit. Requiem æternam, & lu-
cem perpetuam Eis precare. Annuet *Olivæ fructifera in
domo DEI,* (s) Maternæ pietatis oleum simul destillabit in pa-
cis æternæ tranquillitatem, simul in lumen animabit per-
petuum, ut eo illustrati absque umbra mortis fulgeant in
regione lucis, ac pacis, intuentes in Eum, qui lucem ha-
bitat inaccessibleem.

(s) Damasc.
Orat. de Na-
tiv. B. V.

Eja igitur progredimini illustres Umbræ, Mariano lumine
circumdata fulgete sidera, Sole æterno fruimini in splen-
doribus Sanctorum! ego interim perennaturæ Virtutum
vestrarum memoriæ tenuem radium accendam in terris;
imò umbram aspergam, ut luceat lux vestra in tenebris
meis,

meis, quando non planè obscurum lucis argumentum est
umbra pedisequa. Jámque inocciduo virtutum suarum
fulgore perstringit oculum ILLUSTRISSIMUS D.D. IN-
NOCENTIUS FERDINANDUS S.R.I. COMES de BUBNA
& LITTITZ, Dominus in Schkrzivan,&c.

Illustrissimam Comitum Prosapiam
Virtute sua illustriorem reddidit,
Dum claritati sanguinis factorum nobilitatem sociavit,
Bis Illustrissimus.
Virtutis semitam ingressus ab infantia,
non exorbitavit,
Prælucente pulchris gressibus Aurorâ Marianâ.
Mensuram nominis examussim implevit verè Innocentius,
Matris innocentissimæ filius juratus.
Ave Angelicum cùm assiduò dixisset vivus,
In adlita Virgini Nivæ D. Michaëlis Ecclesia
tumulari voluit,
ut pietatis filialis candorem etiam mortuus continuaret.
Adeò à teneris assvescere multum est.
Ibidem honori Angelico lampadem appendit argenteam,
ut Angelorum Regina sibi lumen perpetuum accenderet;
in quod dum unice intendit oculos,
etiam supremos funebris pompæ splendores despexit,
obscuro plaustro deportari volens ad loculum.
Ità plenè extinctus terris,
Illustrior ortus est cœlis.
Cæloque datur, quod demitur orbi. (t)
Necdum erepta est oculis Umbra Illustrissima, cùm novæ
lucis fulgor umbram Oratoriam evocat in pedisequam.

(t) Claudius.
nus.

Sta Viator !
Nobilissimæ familiæ sidus hic occidit.

Fallor :

Ortu sereniorē cœlis illuxit.

Est is ILLUSTRISSIMUS D. D. WENCESLAUS WORACZICZKY L.B. de PABIENITZ, Dominus in Maletz & Pachobradt, sub inclyta Cæsarea Rabutiniana Legione Equestris turmæ levioris Præfectus.

Fumosas ille Majorum ceras
suas tenebras ratus,
Nisi propria splenderet virtute.
Extera adivit climata,
ut fulgeret larius.

Habent id nempe commune Heroës, & sidera,
ut

pluribus oriantur plagis,
luceant omnibus.

Dehinc Martem annis pluribus secutus,
Comitem habuit Virtutem, pedisequam gloriam;
Donec in conflictu ad Albam Græcam
(sanguine proprio galaxiam secuturæ sternens victoriæ)
pluribus vulneribus occidit.

Magna videlicet anima uno vulnere egredi nequii.

Disce Viator!

Etiam summa lumina supremus expectat occasus,
nisi perennitatem à Virtute mutuentur.

Invalescit lux, etiam inconnivam aciem apta perfringere:
extinguitur pene Oratoris umbra; cum altum adeò as-
surgit Virtutis fulgor.

Siste tamen Viator!

Lucis meridiem ex umbra metire;
Jacet hic magni Nominis umbra;

Imò :

Fulget luminare magnum.

Reve-

Reverendissimus, Perillustris, ac Amplissimus D. TOBIAS
ADALBERTUS OPITZ, Proto-Notarius Apostolicus, Sa-
cræ Metropolitanæ Ecclesiæ ad S. Vitum in Castro Pragen-
si Prælatus, Reverendissimi, semperque Fidelis Capituli Me-
tropolitani Decanus, nec non Ingenuæ, ac Exemptæ Eccle-
siæ Budissinæ in Superiori Lusatia Canonicus, Congregatio-
nis ex ultima voluntate Benefactor.

Memorat claritatem Nominis ejus Bürgsteinium,
ubi inter epidemicæ luis umbras
zelo Apostolico illustris vixit;
Auget celebritatem Schlukenavia,
unde, ut luceret clarior, tenebriones Lutheri exegit.

Denique Magnitudinem in auge constitisse
S. Metropolitana Ecclesia testata est,
dum sexdecim annorum curriculo coluit Prælatum;
ac tandem,

quo magno Nomini mensuram parem adjiceret,
Decanum Prælatorum renunciavit.

Ità Illi honorum officia claritatem,
Ità Ille honoribus officiorum magnitudinem,
Sive in Cœlites magnificus,
Sive erga indigos munificus,
asseruit.

Pragæ Sacellum Magnæ Virgini,
Lippæ Aram Magno Silentiaro,
ubi vixit,

Piacularibus Manibus suppetias annuas,
posuit. Legavit.

Sed dum hæc,

& his majora luci publicæ operatur Virtus clarissima,
Ab invido fato ad umbras quinquennali damnatur calculo,
Annò ætatis 72. Æræ Christianæ 1717. 3. Aprilis.
Sabbatho in Albis evocatus ad requiem,
ad lucis æternæ candorem.

Nempe

Nempe vitâ extinctâ, gloria vivit immortalis.

Sic extinguere Viator, & semper lucebis.

Respirium cogitabat tenuis jam Oratoris umbra, mox
novus splendor ex urna promicat.

Hac urnâ tumulata jacet emerita Virtus.

Reverendissimi, Doctissimi, Præcellentis, ac Venerabilis Do-
mini GODEFRIDI FRANCISCI GRÜGER, AA. LL. & Phi-
losophiæ Magistri, SS. Theologiæ Baccalaurei Formati, Sac.
Cæs. Reg. Majestatis Aulæ Capellani, Fridlandensium Deca-
ni, & per partem Districtus Neo-Boleslaviensis Archi-Epi-
scopalis Vicarii Foranei.

Erravi !

Cinis hic quiescit ;

nam Virtus mori nescia lucem publicam perpetuùm videt.

Hæc Eum Luminibus Ecclesiæ accensum

non sibi, sed aliis

luxisse & vixisse

fecit.

Triginta annis Decanum Vigilantissimum;

Viginti Vicarium Foraneum Sapientissimum,

Nunquam non Pastorem egit zelantissimum.

Lugent Eum subditi, quos rexit,

Peregrini, quos fovit,

Paupères, quos aluit,

Omnes, quibus ad virtutem præluxit.

Ingressus est æternitatem non ignotus,

Cujus sibi Illustrem titulum tot eleemosynis emit.

Nec ipsam supremam horam beneficiis vacuam voluit,

Dum Congregationis nostræ ex ultima voluntate Benefactor
abiit ad perennium beneficiorum possessionem.

Annò Christi 1717. die 26. Aprilis.

Montium prærogativa est fastigiis suis lucem plurimùm
intueri.

intueri. Inclarescit hoc privilegio Mons Sion Pragensis,
qui de gremio candidissimo ad contemplandam facie ad fa-
ciem lucem æternam transmisit unum.

Nomen quæris Viator ?

Hyacinthus hîc jacet.

Si gemmam vis : luxit.

Si florem : fragravît.

Est is Admodum Reverendus, Religiosus, ac Venerabilis
Dominus P. HYACINTHUS FORSTER Candidissimi, &
Exempti Ordinis Præmonstratensis, Regiæ Ecclesiæ Mon-
tis Sion Canonicus Regularis, & Regiæ Urbis Zatecensis
Decanus.

Quem habitu prætulit candorem,

Moribus expressit.

Quatuordecim annos in animarum cura Cooperator,

Septem Regiæ Urbis Zatecensis Decanus,

fuîs

non magis verbo præluxit, quàm exemplo.

Omnis ejus vivendi ratio, sermo eloquens fuit,

non clarior lingua, quàm vita.

Vernante perpetuò Virtutum suarum odore

In imitationem pellexit gregem sibi creditum,

Verè Pastor bonus,

Potens opere & sermone.

Mariani honoris Zelator Eximius,

Cùm Matri dolorum in Ecclesia Zatecensi Thaumaturgæ

totum se devovisset,

Evocatum ad lucis æternæ gaudia

3. Octobris in solemnitate Sanctissimi Rosarii

Coronæ suæ inferuit Augustissima Cœli Regina
Hyacinthum genuinum,
qui
Ità luxit,
Ità fragravit.

Abeuntem è montibus lucem, supremam cogitabam, natura genium secutus, cum novissimæ lucis gratia domesticos inter parietes mihi oboritur, quæ umbram Oratoriam expirio proximam sibi poscit vœtigalem.

Sta Viator, & luge!

Hic jacet Admodum Reverendus, Religiosus, ac Eximius
P. JOANNES STEINER è Societate JESU, SS. Theologiae Doctor, Venerabilis Archi-Episcopalis Consistorii Pragensis Assessor, nec non Reverendissimi, & Celsissimi Principis D. D. FERDINANDI (plen.tit.) Archi-Episcopi Pragensis Theologus, ac Confessarius.

Vir

De re Christiana, & literaria
optimè meritis,
quem

Suspexerunt summi,
Venerati sunt æquales,
Probârunt Imi,
Amârunt Omnes.

Formavit in Eo mores Affabilitas: quò pelliceret;
Ingenium Sapiëntia excoluit: quò instrueret;
Virtus Voluntatem exornavit:
quò plectos & instructos
in bonitate perficeret.

Trinia Eum Universitas suspexit Doctorem,
Saxonia, & Polonia æstimârunt Hospitem,
Serenissimi, Celsissimi, Excellentissimi
suum dixêre Theologum.

Adeo

Adeo

Devinciendis animis vinculum nullum aptius repereris
Virtute Sapientiae maritata.

Hac conspicuus

Annos ipso XIV. Reverendissimo assedit synedrio,

Et

(si bonorum vota spectes)

sedere plures debuit.

Verum

Laboribus impetum, morbis fractum,

cedere loco in loculum iussit

In capite primo humanæ naturæ scripta lex.

Annò salutis 1717. 26. Septembris.

Abi Viator!

Lucem perpetuam Ei precare,

Quem,

Si merita respicias, serò satis,

Si bonorum desideria, præmaturè nimis,

Mors extinxit.

Tenebræ nunc ingruunt Alma Sodalitas, dum, quæ hæc-
nus nocturni Oratoris caligini lucem faverunt, cum aliis plu-
rimis pedisequâ elogii umbrâ dignissimis, eripiuntur oculis
illustria Parthenii Corporis membra, Mariani cœli sidera, &
prælucente *Oliva speciosa, pulchra ut luna*, in horizontem al-
terum lucis perpetuæ invehuntur, Soli æterno optato fœ-
dere socianda. Itaque quæ se totam lumini tuorum per-
petuo insumpsit, luminis expers caliginosa expirat dictio.
Tu erratis ejus bene precando largire indulgentiam, illud-
que in hac anniversaria Parentalium luce tuum cense ne-
gotium, si qui piorum Manium adhucdum in umbra mor-
tis oberrantes lucis Patriam non attigere, devotis affecti-
bus lumen Marianum adspirare, ut dispulsa ca-
ligine lux perpetua luceat Eis.

D I X I.

Univ. Bibl.
München